

ΤΗ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας, καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ.

Στιχηρὰ τῶν Ἀποστόλων

Ἦχος πλ. δ'

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Λόγω τὴν ἄλογον ἔπαυσας, τῆς ἀθείας φθοράν, ὡς τοῦ Λόγου ὑπήκοος, καὶ κλεινὸς διάκονος, καὶ φωστὴρ διαυγέστατος, τῆς οἰκουμένης, θεομακάριστε, διὸ σὲ λόγοις, θεῖοις δοξάζομεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου, μνήμην ἐορτάζομεν, περιχαρῶς, αἴνεσιν προσάγοντες, τῷ Παντοκράτορι.

Παῦλος ὁ θεῖος Ἀπόστολος, θεῖοις ἐπαίνοις ἡμᾶς, ἐκθειάζων λαμπρότατα, τοῖς πιστοῖς παρίστησι, τὴν ὑμῶν γενναιότητα, πρὸ τούτου λέγων, ἀποδειχθῆναι ἡμᾶς, Θεοῦ τοῦ Λόγου, μαθητὰς πάνσοφοι, καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ, Ἰουνία πάνσοφε, ὡς ἀληθῶς, μάκαρ τε Ἀνδρόνικε, Θεοῦ θεράποντες.

Πᾶσαν Ἱερῶ κηρύγματι, φωταγωγοῦντες τὴν γῆν, τὴν ἀχλὺν ἀπελάσατε, τὴν τῆς ματαιότητος, καὶ πρὸς φῶς ὠδηγήσατε, θεογνωσίας, τοὺς ἐνυπάρχοντας, ἐν σκότει πάλαι, τῆς ἀθεότητος, θεῖοι Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ σωτήριοι, καὶ πρεσβευταί, πάντων τῶν πιστῶς ὑμᾶς, τιμώντων πάντοτε.

Ἦχος β'

Ποίοις εὐφημιῶν

Πάντες οἱ εὐσεβεῖς σήμερον, ἀνυμνήσωμεν τὸν Ἱεράρχην, τὸν ἀθανασίας ἐπόνυμον, καὶ Ἀθανασίου ἐφάμιλλον, Χριστιανουπόλεως ποιμένα, Δοχεῖον λαμπρὸν γενόμενον τοῦ Πνεύματος, τὸ σῶμα σὺν τῇ ψυχῇ ἀποκαθάραντα, τῆς τῶν παθῶν τρικυμίας, Ὅθεν ἠξιώθη, ἀενάως θαυματουργεῖν, Ὠριστῶ παριστάμενος, τῷ σώσαντι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δεῦτε ἐν ἱεροῖς μέλεσι, καταστέψωμεν τὴν θεῖαν Κάραν, εὐωδίας οὔσαν ἀνάπλεων, καὶ πάμπολλα θαύματα βρύουσαν, καὶ πιστοὺς κινδύνων λυτρομένην, Βοῶντες, Σὲ ἀνυμνοῦμεν παντοδύναμε, προστάτην καὶ ἀρωγὸν ἡμῖν ἐκφήναντα, τὸν Ἀθανάσιον ὄντως, οὗ τὸ θεῖον σκῆνος, εὐωδίας πολλῆς πληροῖς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Θαῦμα ἐκπληκτικὸν γέγονε, καὶ κατέπληξε τοὺς τολμητίας, τοὺς βεβήλους χεῖρας ἐκτείνοντας, καὶ τὰ λείψανά σου συλήσαντας, Ἐκλονίσθη πᾶσα ἡ οἰκία, καὶ κρότος, φρικτὸς καὶ μέγας καὶ παννύχιος, σὲ ζώντα καὶ μετὰ θάνατον ἀπέδειξε, καὶ οἱ αὐτόπται νὺν ζῶσιν, οὗτοι μαρτυροῦσιν, ὅτι σὺ εἶ θαυματουργὸς κλεινὸς Ἀθανάσιε, Εὐχαίς σου πάντες σωθεῖημεν.

Πόθω θεοτερπεῖ σήμερον, ἀσπασώμεθα τὸ θεῖον σκῆνος, τοῦ ἀξιαγᾶστου Πατρὸς ἡμῶν, Ἀθανασίου τοῦ μάκαρος, τοῦ κρουνοῖς δακρύων καθαρθέντος, τὸ μέγα τῆς Γορτυνίας ἐγκαλλώπισμα, καὶ θεῖον Μονῆς Προδρόμου στῦλον ἄσειστον, τῆς εὐποΐας τὸν πλοῦτον, τὸν ἀεὶ δηλοῦντα, ἀγανάκτησιν τοῦ Θεοῦ, τριγμῷ τῆς σῆς λάρνακος, τιμώμεν σε Ἀθανάσιε.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Ὡς θαυμαστά σου τὰ ἔργα Χριστέ! Ἀνέδειξας ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις, θαυματουργὸν τὸν Ἱεράρχην σου Ἀθανάσιον, Σὲ γὰρ τὸν βαρύτιμον ποθήσας μαργαρίτην, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, σκύβαλα ἐλογίσαστο, Καὶ τοῖς ἴχνεσί σου ἀκολουθῶν, πνεῦμα καὶ σῶμα ταῖς ἀρεταῖς ἀπεθέωσεν, Ὅθεν τό “ἐπίβλεψον Κύριε ἐκφωνῶν, λαμπρότατον ἄστρον, πρὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐωρᾶτο, Τὴν δ' ὀλολύζουσιν γοερῶς, ἐπὶ τοῦ θείου λειψάνου, νεκρῶς τὴν χεῖρα ὑψωσε, καὶ ταύτην ηὐλόγησε, Μεγαλουργέ Ἀθανάσιε, πρέσβευε τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ Βελίαρ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἷσδος. Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κέφ. 10, 7 & 3, 13-16 & ἐκλογή)

Μνήμη δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ, Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν, Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς, Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν, εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου, Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ προῖεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων, Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην, Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς, Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν, Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδευτοὶ ἔνθεσθε καρδίαν, Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά, Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ, Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες, Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν, Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κέφ. 10, 31-32 & 11, 1-12)

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολοεῖται, Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται, Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ, Οὗ ἂν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία, στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν, Τελειότης εὐθέων ὀδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς, Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρα θυμοῦ, δι καιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου, Αποθανῶν δίκαιος ἔλιπε μετὰμελον, πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια, Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικία, Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλία ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται, Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδεται ὁ ἀσεβῆς, Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὖοδος, Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατάρθεται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα, Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται, Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεῆς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κέφ. 4, 7-15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται, Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται, Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος, Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη, Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σὺνε σιν αὐτοῦ, Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροὶ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον, Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς, ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας, οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοία τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ἰδιόμελα εἰς τὴν Λιτὴν Ἦχος α'

Τοὺς ὑπὲρ ἄνθρωπον ἀγώνάς σου, καὶ τὰς πυκνάς χαμευνίας, πῶς μὴ θαυμάσωμεν, Ἱεροφάντα θεσπέσιε, Ἀρχῆθεν γὰρ προορισθεὶς, τὸν τιμαλφῆ καὶ ἰσάγγελον τῆς παρθενίας χιτῶνα, ἄσπιλον διεφύλαξας, Καὶ τοῖς τερπνοῖς καὶ χαμαιζήλοις τοῦ βίου χαίρειν εἰπών, νύκτωρ τε μεθ' ἡμέραν, τῷ Σωτήρι ἐβόας, “Ἡ ψυχὴ μου ἐκολλήθη ὀπίσω σου, Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι”. Ὅθεν ἀνελθῶν, εἰς τὸ περίβλεπον Ἱεραρχίας ὕψος, ἐπινεύσει τῆς Θεοτόκου, πᾶσαν ἀρετὴν ἐαυτῷ ἐνεθησαύρισας, καὶ θαυματουργὸν σεαυτὸν ἐναπέφηνας, Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Πάτερ Ἀγιώτατε.

Τὴν πίστιν τετήρηκε, τὸν δρόμον τετέλεκε, ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενος, ὁ Χριστιανουπόλεως

Ἀθανάσιος, Ποιμαίνων γὰρ καὶ πικτεῦων, καὶ τὴν σάρκα δουλαγωγῶν, τοῖς πᾶσι πάντα γέγονεν, ἵνα πάντας κερδήσῃ, Καὶ τὸν Σωτήρα μιμούμενος, ὑπὲρ τῶν προβάτων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐτίθει, Διό, καὶ τοῦτον ἐδόξασεν ὁ Χριστός, Καὶ ζῶντα καὶ μετὰ θάνατον, τῷ τρισηλίῳ οὖν φωτί, φαιδρὸς παρ ἰστάμενος, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦ Εὐαγγελίου κήρυξ διαπρύσιε.

Ὡς ἀργαλέος ἐστὶν ὁ δρόμος τῆς ἀρετῆς! Διὸ καὶ παρὰ Θεοῦ στεφανοῦνται, οἱ ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ τιθέμενοι, καὶ ἀκλινῶς πολεμοῦντες, καὶ κόσμον καὶ κοσμοκράτορα, Ἄλλ' ὃ Κερκύρας βλάστημα, καὶ Γορτυνίας καύχημα, τῆς Χριστιανοπούλεως Ἱερουργὲ καὶ ποιμάντορ, ἐν οὐρανοῖς χοροβατῶν, καὶ ἐπὶ γῆς ἀπείροις θαύμασι δοξασθεῖς, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Πάτερ Ἀθανάσιε.

Δόξα... Ἦχος δ'

Σήμερον σκιρτήσωμεν, καὶ πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἱεράρχου, Τὸν γὰρ Σωτήρα τοῦ παντός, οὗτος ἐπιποθήσας, γονεῖς, μνηστήν, σὺν τοῖς λοιποῖς τοῦ βίου θελγήτροις ἀπηνήσατο, Καὶ τὴ λυχνία ἐπιβάς διὰ τῆς Θεοτόκου, τὴ ἀόκνω διδασκαλία, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον ἐκήρυξε, Φόβῳ καὶ τρόμῳ δὲ τοῦτον θύων, ὅλην ἐν αὐτῷ τὴν Τριάδα ἐπεσπάσατο, Καὶ τὴν ψυχὴν τῆς τῶν παθῶν ἀχλύος ἐκκαθάρας, γυμνητιῶντων καὶ πειναλέων, χηρῶν τε ὀρφανῶν ὑπῆρξε παραμύθιον, Ὅθεν τοῖς θαύμασιν ἐδοξάσθη, μέλλοντα προειπῶν, καὶ τοὺς τῆς λίμνης βατράχους ἀφώνους ἀπειργάσατο, αὐθις δὲ τούτοις τὸ κοάζειν, μετὰ καιρὸν ἐχαρίσατο, Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, εἰρήνην τῇ πίστει δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον ἀπόστιχα Προσόμοια.

Πανεύφημοι μάρτυρες

Διάδοχος ὄφθης ἀληθῆς, πάτερ Ἀθανάσιε, τῶν Ἀποστόλων, Καὶ ἔνδοξος, καὶ διαπρόσιος, τοῦ Χριστοῦ θεράπων, καὶ ποιμὴν ἐγρήγορος, εἰσάγων καὶ ἐξάγων τὸ ποίμνιον, ὃ ἐλυτρώσατο, ὁ Σωτὴρ ἰδίῳ αἵματι, καὶ ἐλαύνων, πρὸς νομὴν σωτήριον.

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

Γορτύνιοι ἅπαντες τορῶς, δεῦτε συναθροίσθητε, καὶ τὸν ποιμένα ὑμνήσατε, κατασπαζόμενοι, ἐν ἀπλῆτῳ πόθῳ, σῶμα τὸ μυρίπνοον, καὶ Κάραν τὴν ἀγίαν καὶ πάντιμον, τὴν ἀπελαύνουσαν, τὰ πολλὰ δεινοπαθήματα, καὶ φρουροῦσαν τοὺς πιστῶς προστρέχοντας.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ τρωθεῖς σοφέ, Ἱεράρχα ἔνδοξε, θαυματουργὲ Ἀθανάσιε, καὶ τοῦτον ἀκλινῶς, ἐν τοῖς στέρνοις φέρων σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προλέγειν ἠξιώθης τὰ μέλλοντα, Αὐτὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος γ'

Λαμπροφανῆς καὶ πανένδοξος ἐπέφανε νῦν ἡ μνήμη σου, Ἀθανάσιε. Ἀγγελικῶς γὰρ βιώσας, ἐν μέσῳ τύρβης τῆς κοσμικῆς, τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι καθυπέταξας, καὶ τὴν σὴν ποιμνὴν ἀόκνως, τῶν κακοδόξων Αἰρετικῶν ἄτρωτον διεφύλαξας, Ὅθεν τῶν τῆδε ὑπεραρθεῖς, τῶν Ἀποστόλων ὁμόσκηνος γέγονας, Καὶ ὑπερφυῶς θαυματουργῶν, τοὺς τὴν σὴν μνήμην τελοῦντας ταῖς εὐλογίαις οὐρανόθεν καταστέφεις, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων

Ἦχος γ'

Ἀπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσετε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην, καὶ τιμῶντας τὸ σῶμά σου, καὶ πανευλαβῶς προσκυνοῦντας τὴν μυρίπνοον Κάραν σου, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Θεόν, ἰκέτευε Χριστόν τὸν ἀγαθόν, καὶ ταῖς σαῖς θερμαῖς πρεσβείαις, τῶν κινδύνων σῶζε, ᾧ ἅγιε Ἀθανάσιε, Ἔχων δὲ καὶ συμπρεσβευτὴν, τὸν μέγαν Κυρίου Πρόδρομον, ἔσο ἀοράτως τῆς Μονῆς, φρουρὸς καὶ προπύργιον.

Δόξα... Καὶ νύν... τῆς Ἑορτῆς

Καὶ Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολ.

Κάθισμα α'
Τὴν ὠραιότητα

Βίον ἰσάγγελον θεομακάριστε, Πάτερ διήνυσας, ἐν μέσῳ κλύδωνος, τοῦ κοσμικοῦ καὶ τῶν κακῶν, καὶ ὕλης τῆς φθειρομένης, Ὅθεν ἀπεξήρανας, τῶν δακρῶν τοῖς ρεύμασι, τῶν παθῶν μακάριε, τὸν ἀκάθεκτον χεῖμαρρον, Διὸ καὶ πρεπωδέστατα μέλομεν, πίστει σὴν μνήμην Ἱεράρχα.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Μετὰ τὴν β' Στιχολ.

Κάθισμα β'
Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Πανήγυριν φαιδράν, Ἱερὰν πανδαισίαν, σκιρτῶσα ἐκτελεῖ, ἡ μονὴ τοῦ Προδρόμου, σοφὴ Ἀθανάσιε, ἐν τοῖς κόλποις κατέχουσα, τὴν σὴν πάντιμον, καὶ θεοβράβευτον Κάραν, ἀνυμνούσά σου τοὺς ἐναρέτους ἀγῶνας, Διὸ ταύτην φύλαττε.

Δόξα... Καὶ νύν...

Παρθένος ἄληθῶς, πρὸ τοῦ τόκου Παρθένε, Παρθένος ἀληθῶς, ἐν τῷ τόκῳ Παρθένε, Παρθένος Ἀειπάρθενος, μετὰ τόκον διέμεινας, καὶ Παρθένον σε, ὁμολογοῦμεν Παρθένε, καὶ ἐλπίζομεν, ἐν σοὶ Παρθένε σωθῆναι, Κυρία Ἀειπάρθενε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Τὸν Γορτυνίας, ἀδελφοὶ φρουρὸν καὶ φύλακα, καὶ τοῦ Προδρόμου τῆς μονῆς ἔρεισμα ἄσειστον, Ἀθανάσιον πάντες τὸν ἐν Ἱεράρχαις, προφρόνως νῦν ἐορτάσωμεν ἐν ὠδαῖς, Βοῶντες ἀκαταπαύστως, φρούρει ἡμᾶς, καὶ περίσωζε Ἅγιε, παντοδαπῶν ἀσθενειῶν, καὶ πάσης ἄλλης θλίψεως, καὶ παντοίας κακώσεως.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Ἀντίφωνον Α'

- Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτῆρ μου.
- Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα...

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νύν...

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου.

Στίχ. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τό, Πᾶσα πνοή

Εὐαγγέλιον τοῦ Ἱεράρχου

Ὁ Ν'

Δόξα... Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...
Καὶ νύν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἰδιόμελον Ἦχος πλ. β'

Ἀθανάσιε Πάτερ, τῇ πολιτεία Ἰσαγγελε, καὶ πιστῆ Χριστοῦ θεράπον, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Αὐτὸν περίσῳζε ἡμᾶς ταῖς εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σου, ἐκ παντοίων κινδύνων, ὅτι πρὸς σὲ καταφεύγομεν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Αἶνον προσοίσω τῷ σοφῷ Ἀνδρονίκῳ.
Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ'
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Αἶνον Θεῷ προσάγει ἐν τῇ παναγία Μάκαρ μνήνη σου, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τοὺς ἀγώνάς σου πίστει δοξάζουσα.

Ἰθυνας τοῦ νοός σου, πάσας τὰς κινήσεις ἱερώτατε, πρὸς Θεοῦ θελημάτων, ἀποπλήρωσιν χαίρων, Ἀνδρόνικε.

Νόσους ἀποκαθαίρειν, πνεύματα διώκειν πονηρότατα, ἐκ Θεοῦ θείαν χάριν, ἐκομίσω θεόφρον Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον

Ὁμβρισὸν μοὶ Παρθένε, πάντων τῶν παισμάτων ἀπολύτρωσιν, καὶ διόρθωσιν βίου, τῇ ἐν σοὶ μεσιτεία καὶ χάριτι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς

Μέλπω τὸν Χριστοῦ θεῖον Ἱεροφάντην

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις
Μαρτῖνος

Ὦδὴ α' Ἦχος α'
Ὦδὴν ἐπινίκιον

Μολπὴν σοὶ προσάγοντι, κανόνος τούτου, προσδέχου, ὦ Ἄγιε, καὶ ταμὰ παισίματα, νοός μου τὰς ἐκτροπὰς, σαῖς πρὸς Θεὸν θερμαῖς λιταῖς, ἄρδην ἐξάλειψον.

Ἐχθρὸν τὸν παμπόνηρον, ἡσχυνας Πάτερ στερερὲ Ἀθανάσιε, Χριστιανουπόλεως, ποιμὴν καὶ ἱερούργε, πατήσας ταῖς σαῖς ἀρεταῖς τούτου τὰ ἔνεδρα.

Λαμπρῶς σὲ ἐδόξασε, θαύμασι πλείστοις Τριάς ἡ ὑπέρθεος, καὶ τὴν θείαν Κάραν σου, πανέντιμον

θησαυρόν, καὶ τῶν δεινῶν ἀπαλλαγὴν πᾶσι δεδώρηται.

Παντοίοις δεδόξασαι, καὶ ἐν τῷ βίῳ Πάτερ, Ἀθανάσιε, θαυμαστοῖς τέρασιν, ἀρὰ γὰρ σὴ ὑποβαλῶν, βατράχους κοάζοντας ἀφώνους κατέστησας.

Θεοτοκίον

Μαρία πανάχραντε, εὐλογημένη, φωτὸς οἰκητήριον, καὶ ναὸς τοῦ Πνεύματος σὺ γέγονας ἀληθῶς, τὸν γὰρ Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ Παρθένος ἐκύησας.

Τῶν Ἀποστόλων

Ὡδὴ γ'

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος

Νεκρώσας τὰ μέλη σου ἀγωνίσμασι, τὴν ζωὴν κατηξίωσαι, τῶν ζώντων θεάσασθαι, ἐπὶ γῆς σαρκοφόρον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, Ἀνδρόνικε Ἀπόστολε.

Πυρίπνοος γέγονας θείου Πνεύματος, καθαρὰ διανοία σου, τὴν θέρμην Ἀπόστολε, περιφέρων καὶ φλέγων, τῆς πλάνης τὴν ἄκανθαν, Ἀνδρόνικε πανεύφημε.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος σου καὶ ἡ δύναμις, τῶν θαυμάτων ἐπέδραμε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, μαθητὰ τοῦ Κυρίου, πιστοὺς ἐκδιδάσκουσα χάριν τὴν σωτήριον

Θεοτοκίον

Οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλήν σου Δέσποινα, καὶ οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος πλήν σου πανάμωμε, τοῦ Θεοῦ γὰρ τῶν ὄλων, χωρίον μόνη ἐχρημάτισας.

Ὁ Εἰρμός

«Οὐκ ἔστιν, Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα Κτίσις, οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε».

Ὡδὴ γ'

Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου

Ὡ Ἀθανάσιε ἰσαγγελε, σὺ ἀπηνήσω σοὺς γεννήτορας, καὶ ἐγκατέλιπες μνηστὴν καὶ τοῦ βίου τὰ θέλητρα, καὶ τὸν Κύριον ἠγάπησας, τὸν ἡμᾶς ἀγαπήσαντα.

Τὸν γοητεύτριαν δεσμεύσαντα, καὶ νεκρὰ χειρὶ εὐλογήσαντα, τὴν ἐπὶ φέρετρον τὸ σόν, γοερῶς ὀλολύζουσαν, ἀνυμνούμεν σε προφρόνως, Ἰερὲ Ἀθανάσιε.

Ὅτε εὐλόγεις τὸ σόν ποιμνιον, καὶ ἐξεφώνεις τό «ἐπίβλεπον», οἱ τὴν καρδίαν καθαροί, ἄστρον φεγγοβολώτατον, πρὸ τοῦ στόματός σου ἔβλεπον, εὐλαβῶς ἐξιστάμενοι.

Θεοτοκίον

Ἀγιωτέρα πάσης κτίσεως, σὺ ὦ Παρθένε ἀναδέδειξαι, καὶ καθαρώτατος ναὸς, καὶ πυρίμορφον ὄχημα, καὶ παλάτιον τοῦ Λόγου, τοῦ τὸν κόσμον λυτρώσαντος.

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Ὁ θεῖος Ἀνδρόνικος, φωτοειδὴς πεφυκῶς, καρδίας ἐφώτισε, θεογνωσίας φωτὶ, Κυρίῳ προσέρχεσθαι, ὅθεν καὶ μετὰ τέλος, ἀναβλύζει ἰάσεις, πίστει τοῖς προσιούσι, τῷ σεπτῷ αὐτοῦ οἴκῳ, καὶ πάσιν ἐξαιτεῖται πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Κάθισμα Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Αἰσχύνθητε ἐχθροί, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ πάντες ὑλισταί, τῆς ἀθέου μωρίας, οἱ θαύματα τεράστια, ἀναιδῶς μὴ πιστεύοντες, καὶ νὺν ἔλθετε, Ἀθανασίου τὸ σκῆνος, ἰδεῖν πῶς αὐτό, εὐωδιάζει ἀρρήτως, καὶ δαίμονας τρέπεται.

Δόξα... Καὶ νὺν... Τῆς Ἑορτῆς

Τῶν Ἀποστόλων

ᾠδὴ δ'

Ἐξ ὄρους κατασκίου

Σὲ ὡς συγγενῆ, ἀσπάζεται ὁ Παῦλος, ἔναντι πιστῶν, τοὺς θείους σου ἐπαίνους, ἀνακηρύττων Ἀνδρόνικε θεορρημον, φωταγωγὲ τῶν εὐφημούντων σε.

Οἶκος γεγονῶς, Τριάδος παναγίας, οἶκους καὶ βωμούς, κατέστρεψας τῆς πλάνης, καὶ ἔδομήσω Πανελύφημε ἐκκλησίας, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἰσχυσας Θεοῦ, τὸ σθένος περιφέρων, τὰ τοῦ δυνατοῦ, ἀρπᾶσαι σκευὴ μάκαρ, καὶ ἐκτελέσαι τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, κατοικητήριον Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον

Σὲ διὰ παντός, Παρθένε Θεοτόκε, πάντες οἱ πιστοί, συμφώνως ἀνυμνοῦμεν, ὡς ἀσφαλῆ καὶ ὑπέρμαχον προστασίαν, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὴν λύτρωσιν.

ᾠδὴ δ'

Ἐν πνεύματι προβλέπων

Νοσήματα διώκεις, καὶ πάθη χαλεπά, καὶ τὰ σπερματοφθόρα ζιζάνια σοβεῖς, Τῶν ἐν θερμῇ καρδίᾳ σὲ ἐπικαλουμένων, καὶ τὴν ἁγίαν κάραν σου κατασπαζομένων, ὧ θεοφόρε Ἀθανάσιε.

Χριστὸν ἐπιποθήσας τὸν θεῖον Λυτρωτὴν, ἐκ τῶν γηϊνῶν Πάτερ, ἀνύψωσας σαυτόν, Δι' ἐγκρατείας ἐκάθηρας τὸ σαρκίον, καὶ ὄντως ἀνεδείχθης τροφεὺς τῶν πενομένων, Ὅθεν τὴν μνήμην σου γεραίρομεν.

Ῥηγνύεις σὺ τὸ ὄρος ποινῆ τῆ τοῦ δεσμοῦ, ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον πολλήν, Ὅθεν ὑμνοῦμεν Θεόντόν καλῶς εἰδότα, τοὺς λατρευτὰς καὶ φίλους αὐτοῦ ἀντιδοξάζειν, καὶ θαυμαστοῦν ἀπείροις θαύμασιν.

Ἰάσεων πλημμύρα ἢ σὴ λάρναξ σοφέ, καὶ νοσημάτων πέλει ταχὺς φυγαδευτής, Διὸ ἀκέστορα ἔχει σε ἢ Προδρόμου, μονὴ καὶ Γορτυνία καύχημα καὶ προστάτην, Ἱερουργε πανιερώτατε.

Θεοτοκίον

Ῥώδη φύσιν κόσμου τῷ τόκῳ σου Ἄγνη, ἐπαναφέρεις αὔθις εἰς ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, Διὸ Παρθένον πρὸ τόκου καὶ ἐν τῷ τόκῳ, καὶ μετὰ τόκον πάντες ὧ Κεχαριτωμένη, ὁμολογοῦμεν ἐμμελέστατα.

Τῶν Ἀποστόλων

ᾠδὴ ε'

Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας

Ὡς συγγενῆ σὲ παύλου, καὶ πρὸ αὐτοῦ μαθητὴν χρηματίσαντα, σὺν αὐτῷ νὺν τιμῶμεν, πίστει συνελθόντες Ἀνδρόνικε.

Τοὺς φωταυγεῖς ἀστέρας, καὶ Ἱεροὺς Ἀποστόλους τιμήσωμεν, Ἰουνίαν ἐνθέως, καὶ τὸν θεοφόρον Ἀνδρόνικον.

Ὡς ἐπισήμους ὄντως, ἐν Ἀποστόλοις ὑμᾶς ὁ μακάριος, Παῦλος ἀνακηρύττει, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μακάριοι.

Θεοτοκίον

Σὲ παναγία Κόρη, τῶν Προφητῶν ὁ χορὸς προεχαράξεν, Ἱεροῖς ἐν συμβόλοις, ἔσεσθαι Κυρίου λοχεύτριαν.

ᾠδὴ ε'

Τὴν σὴν εἰρήνην

Στενὴν καὶ τεθλιμμένην σὺ βαδίσας ὁδόν, ρεύμασι δακρύων τὴν σάρκα ἐμάρανας, ἐν τῷ κρυπτῷ ταῦτα ποιούμενος. Ὅθεν ὁ Χριστὸς σὲ τοῖς θαύμασι δοξάζει.

Ταῖς σαῖς πρεσβείαις Ἱεράρχα, φρούρει ἡμᾶς, ὅτι πλὴν σου ἄλλον ἀρωγὸν οὐ γινώσκομεν, ἐν Γορτυνία οἱ τιμώντές σε, ἐλατῆρ γὰρ πέλεις ποικίλων νοσημάτων.

Ὅργην Θεοῦ φρικώδη, τριγμῶ δηλοῖς σῆς σοροῦ, καὶ τὰ ἀναρίθμητα στίφη τῆς ἀκρίδος ἀπήλασας, καὶ κατεξήρανας τὸν δάκτυλον, τοῦ τολμήσαντός σου τὴ Κάρα προσεγγίσει.

Ἵγρὰν ἀυχμῶσαν σαῖς εὐχαῖς ποιεῖς σὺ τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀπειθούσάν σοι κόμην ἐρημία παρέδωκας, τοὺς γὰρ νεκροὺς οὗτοι κατέκαιον, ἐκ πολλῆς ἀνοίας καὶ δεισιδαιμονίας.

Θεοτοκίον

Τὴν σὴν βοήθειαν, Κόρη δίδου ἡμῖν, ἄλλην γὰρ ἐκτός σου Παρθένον οὐκ ἔγνωμεν, μετὰ τὸν τόκον, ᾧ Πανάσπιλε. Ὅθεν Σε τιμῶμεν Ἀγνή ὡς Θεοτόκον.

Τῶν Ἀποστόλων

ᾠδὴ ς'

Χιτώνά μοι παράσχου

Ὁ οἶκός σου ἰάσεων πηγᾶς, τοῖς πόθῳ προστρέχουσι, πηγάζει Ἀπόστολε, ἀποτλύνων ψυχικὰ ἀρρωστήματα.

Φθαρεῖσαν ἀθειά τὴν πληθύν, ἐθνῶν ἀνεκαίνισας, νοστήμοις σου δόγμασι, τοῦ ἀφθάρτου Ἰησοῦ φίλε γνήσιε.

Ὡς ἥλιος ἐπέδραμες τὴν γῆν, Ἀνδρόνικε πάνσοφε, τρισήλιον ἄκτιστον, καταγγέλλων τοῖς πιστοῖς φῶς θεότητος.

Θεοτοκίον

Αἱ θεῖαι τοῦ Δεσπότη ἐπὶ σοί, πορεῖαι ἐγνώσθησαν, τοῦ σάρκα πτωχεύσαντος, καὶ πλουτίσαντος πιστοὺς Ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἰρμός

«Χιτώνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὥσπερ ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

ᾠδὴ ς'

Τὸν προφήτην Ἰωάνν

Θαυματόβρυτος πηγῆ, Ἀθανάσιε σοφέ, ἡ σὴ Κάρα ἀληθῶς, ἀνεδείχθη τοῖς πιστοῖς, καὶ καύχημα, τῶν Γορτυνίων βοῶντων πρόφθασον.

Ἐχρισέ σε ὁ Θεός, μύρω θείῳ νοητῶ, Ἀρχιποίμενα ἡμῶν, καὶ τὸ σῶμά σου λαμπρῶς, ἐδόξασε, σὺν εὐωδία νὺν σωζόμενον.

Ἵνα σαῖς εὐχαῖς καγῶ, εὔρω ἴλεων Χριστόν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ἐν ἡμέρα τῆ φρικτῆ, ἐξύφανα, τὰ τῆς σῆς μνήμης ἐόρτια.

Θεοτοκίον

Ἰλεῶν μοι τὸν Υἱόν, Σοῦ ἀπέργασαι Ἀγνή, τὸν συνάναρχον Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι ὄνπερ, κηρύττομεν, Θεὸν ἀεί τε καὶ ἄνθρωπον.

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῶ

Ὁ δοξασθεὶς παρὰ Θεοῦ θαυμασίως, δι' εὐωδίας καὶ θαυμάτων ποικίλων, ἐν τοῖς ἐσχάτοις χρόνοις, Ἀθανάσιε, φάνηθι ταχύτατος, καὶ θερμὸς ἀντιλήπτωρ, τῶν δεινῶν λυτρούμενος, τοὺς πιστῶς σὲ τιμώντας, καὶ τοὺς τὰ λείψανα κατέχοντας τὰ σά, πρὸς μετανοίας ὁδὸν χειραγώγησον.

Ὁ Οἶκος

Φώτισόν μου τὴν φρένα, σθένωσόν μου τὴν χεῖρα, ᾧ Πνεῦμα ζωοποιὸν καὶ αὐτάγαθον, ὅπως ὑμνήσω ἀριπρεπῶς τὸν χθιζά τε καὶ πρῶιζα ἐκ Κερκύρας ἀνατείλαντα φαεινὸν φωστήρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ λάτρην Χριστοῦ Ἀθανάσιον, Καταφρονήσας γὰρ τῶν γεηρῶν καὶ χαμαιζήλων, ὡς δυνατὸν τὸ κατ'

εικόνα ἀκηλίδωτον διετήρησεν, ἀγγελικῶς τὸν βίον διήνυσε, καὶ τῷ διττῷ τῆς ἀρχιερωσύνης τε καὶ ἀσκήσεως χαρίσματι λαμπρυνθεὶς, ἐν οὐρανῷ τὴν ψυχὴν ἀνεβίβασε, τῶν δὲ νομιζόντων μύθους εἶναι τὴν ἀρετὴν καὶ τὰ θαύματα δυσσεβῶν τὰ στόματα κατεφίμωσεν, Ὅθεν τῆς μυριπνόου ἐμπιπλάμενοι εὐωδίας, καὶ τὴν πανίερρον αὐτοῦ μνήμην τελοῦντες βοῶμεν, Ὡ θεῖε Πάτερ, πρὸς μετανοίας ὁδὸν ἡμᾶς χειραγώγησον.

Συναξάριον

Τῆ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας.

Στίχοι

- Ἔθνη διδάξας Ἀνδρόνικος μυρία,
- Πρὸς Χριστὸν ἦλθεν, ὃς καλεῖ πρὸς φῶς ἔθνη.
- Ἰουνία τέθνηκε μηνὶ Μαΐῳ,
- Ὅς πρώτος ἐστὶν εἰσιῶν Ἰουνίου,
- Ἐβδομάτηδεκάτη θάν' Ἰουνίη Ἀνδρόνικός τε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ νέου, Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχοι

- Πέφευγεν ἐχθροῦ τοῦ βροτοκτόνου βέλη
- Ὁ εὐλογητὸς καὶ μέγας Χριστοῦ λάτρης,
- Ἄλτο ἄημα φαεσφόρον νῦν γε Ἀθανασίῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σολόχωνος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Παμφαμῆρ καὶ Παμφυλῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀποστόλων

Ὡδὴ ζ'

Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν

Νόσους δεινὰς καὶ πάσας μαλακίας, ἐκ τῶν ψυχῶν ὁμοῦ καὶ τῶν σωμάτων, ἀποδιώκεις τῶν προστρεχόντων, ἐν τῷ οἴκῳ σου σοφὲ Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ.

Δαιμονικὰς ἐφόδους ἀπελαύνων, πάθη δεινὰ καθαίρεις τῶν ἀνθρώπων, ἐν συμπαθείᾳ Χριστοῦ αὐτόπτα, διὰ τοῦτό σε πιστῶς μακαρίζομεν.

Ῥητορικὴν Σοφὴ ἀδολεσχίαν, καταβαλὼν ἀπλότητι δογμάτων, Θεὸν κηρύττεις σαρκὸς ἐν εἶδει, ὁμιλήσαντα βροτοῖς ἀγαθότητι.

Θεοτοκίον

Ὁ ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένου οἰκήσας, καὶ ἐν αὐτῇ τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσας, εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ ζ'

Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας

Ὁ χαμευνίας καὶ δεήσεσι πυκναῖς, καὶ τῆ ἐγκρατεῖα τὸν ροῦν τῶν παθῶν χειρωσάμενος, πνευματικὴν εὐωχίαν ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ σήμερον παρατίθεται, καὶ βοᾷν ἐπέειπε, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς Ἀθανασίῳ.

Νικήσας νίκην κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἦνπερ κατενίκησαν Προφῆται καὶ Μάρτυρες, καὶ ὁ κλεινὸς τῶν Ἀποστόλων θίασος, Ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους ἐξέπληξας, Ἡμᾶς οὖν σῶζε ἀεὶ τοῦ λαοφθόρου λοιμοῦ.

Ἱερατεύσας νεύσει θεϊκῆ, τοῦ Εὐαγγελίου διαπρύσιος κῆρυξ Σὺ γέγονας, καὶ τοῦ Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσιν ἐπόμενος, ὑπογραμμὸς ἀρετῆς ἀναδέδειξαι, καὶ εὐλογεῖς τὸν Θεὸν ἐν οὐρανοῖς κατοικῶν.

Ἐπὶ τὴν θεῖαν ἤρθης σκοπιάν, ἀρχιερωσύνης καθαρότητι νοῦ Ἀθανάσιε, καὶ τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῷ κόσμῳ ἐνεκρώθης Ἰσάγγελε, καὶ ἀπεδείχθης τρανώς τῶν πενομένων τροφεύς.

Θεοτοκίον

Νενεκρωμένον πάθεσι δεινοῖς, καὶ τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν τοῖς βελέμοις βεβλημένον μὲ ἔγειρον, ὦ Θεοῦ Λόγου ὑπέραγνον σκηνώμα, Μαρία Θεοτόκε Μητράνανδρε, ἡ τέξασα, τὸν Θεὸν δίχα τροπῆς καὶ φυρμού.

Τῶν Ἀποστόλων

ᾨδὴ η'

Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ

Νεμομένην κακίας σηπεδόνα, τῶν ἀνθρώπων Ἀνδρόνικε καρδίας, ἄλατι θεῖῳ ἔστησας δογμάτων σου, καὶ τῷ κενωθέντι, Λόγῳ σωζομένης, παρέστησας τρισμάκαρ.

Ἰερεύς τε καὶ θύτης καὶ θυσία, τῷ τυθέντι δι' οἶκτον ἐγνωρίσθης, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες Ἀνδρόνικε, στέφος ἀφθαρσίας, καὶ δικαιοσύνης, πρὸς τούτου δεδεγμένος.

Κῆρυξ θεῖος Ἀπόστολος θεόπτης, καθαιρέτης ξοάνων ἀπωλείας, καὶ πλουτιστὴς ἀπόρων ὄφθης ἔνδοξε, καὶ Σιών τῆς ἄνω, μέγιστος οἰκῆτωρ, Ἀνδρόνικε θεόφρον.

Θεοτοκίον

Ὡς λαβίδι χερσὶν ἄνθρακα φέρεις, δρόσον θεῖον πηγάζοντα Παρθένε, τοῖς τῷ φλογμῷ τῆς πλάνης κινδυνεύουσι, φλέγοντα δὲ πάθη, τῶν ὑμνολογούντων, αὐτοῦ τὴν βασιλείαν.

Ὁ Εἰρμός

«Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς Αἰειάρθενου, τῷ Μωϋσῆ Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ δοξολογεῖτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

ᾨδὴ η'

Ὅν φρίττουσιν Ἄγγελοι

Ῥαθάμιγγες κόνεως ἐκ λάρνακος τῆς σῆς, ἐκβλύζουσιν Ἅγιε, καὶ πάντας τοὺς πιστοὺς λυτροῦνται κινδύνων, τελοῦντας πιστῶς, καὶ ἀνευφημοῦντας, τὴν γεραράν σου μνήμην.

Ἦ οὐράνιοι Ἄγγελοι καὶ πᾶσα ἡ σεπτὴ, Ἱεραρχῶν ὀμήγυρις, κροτοῦσι τοὺς σοὺς πανσέπτους ἀγῶνας, καὶ ἔχουσι νῦν σύσκηνόν σε Πάτερ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φαιδρύνεται σήμερον ἐνδόξως καὶ τερπνῶς, ἡ Γορτυνία ἅπασα, Σκιρτᾶ δὲ εὐαγῶς τιμία Προδρόμου καὶ ὀσία μονή, θησαυρὸν εὐροῦσα, τὰ λείψανά σου Πάτερ.

Ἀγνεῖαν ἐξήσκησας, νηστεῖαν προσευχὴν ἐκ βρέφους, ὦ Ἅγιε πενήτων καὶ γυμνῶν τροφεύς καὶ προστάτης, διόρθωσις ἀκριβής, τῶν ἀμαρτανόντων σὺ ἀνεδείχθης Πάτερ.

Θεοτοκίον

Ὁ τόκος σου ἔθλασε πανύμνητε Ἀγνή, τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, κρημνίσας γὰρ δολερῶς τὴν Εὐὰν ἀπάτη, συνέσυρεν ἅπαν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὴν παρανομίαν.

Τῶν Ἀποστόλων

ᾨδὴ θ'

Τὸν προδηλωθέντα

Ἵνα τῆς ἐκεῖθεν ζωῆς ὄφθης κληρονόμος, τοὺς νενεκρωμένους τὸ πρὶν, δαιμόνων ἐπηρείαις, ἀνεζώωσας ζωηφόρῳ σου λόγῳ, ἀξιομακάριστε Ἀνδρόνικε.

Ὡς τῆς ἀληθοῦς γεγονῶς ἀμπέλου παμμάκαρ, κλῆμα εὐφορώτατον, οἶνον ἀθανασίας, ἐναπέσταξας, καὶ ἀνθρώπων καρδίας, εὐφρανας πανεύφημε Ἀνδρόνικε.

Σὲ τὸν ἀστραπαῖς φλέξαντα δογμάτων τὴν ὕλην, τῆς πολυθείας σαφῶς, καὶ φῶς θεογνωσίας,

καταλάμπαντα τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, πάντες μακαρίζομεν Ἀπόστολε.

Ἱερωτάτη σου μνήμη ἐφαπλουμένη, εἰς τὰ πέρατα σήμερον, φωτίζει τὰς καρδίας, τῶν ἐν ταύτῃ σὲ ἱερῶς ἀνυμνούντων, ἀξιομακάριστε Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον

Φωτισμὸν ἡμῖν αἶτησαι ἢ τὸ φῶς τεκοῦσα, καὶ ἀμαρτιῶν ἄφεςιν, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς εἰδόσι σὲ ἀληθῆ Θεοτόκον, ἄχραντε Παρθένε παναμώμητε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν».

Ὡδὴ θ'

Τὴν φωτοφόρον Νεφέλην

Νὺν οὖν Γορτύνιοι πάντες, δεῦτε ἀθροίσθητε πόθῳ, καὶ περιπτύξασθε θερμῶς, τὴν πανσέβαστον Κάραν, καὶ ἐμφορήθητε ὁσμῆς εὐώδους, καὶ θείας ἐκ τῆς λάρνακος, ἀνυμνοῦντες καὶ βοῶντες, σῶσον πάντας Ἱεράρχα σαις εὐχαίς.

Τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἐπιτελοῦμεν ἐνθέως, ὠδαῖς καὶ ὕμνοις ἱεροῖς, Ἀθανάσιε Πάτερ, θαυματουργὸς γὰρ ἀληθῶς, ἡμῖν ὁσημέραι ἀναδείκνυσαι, καὶ τὴν θείαν σου Κάραν, ἐγκατέλιπες ἡμῖν ὡς θησαυρόν.

Ἡ νίκα μέλλει ὁ Κτίστης τὰ ἔθνη ἅπαντα κρίναι, τότε παράστηθι γοργῶς, καὶ λιπάρησον Πάτερ, ἵνα ὁ δύστηνος ῥυσθῶ, τῆς γζέννης ἐκείνης καὶ τοῦ σκώληκος, καὶ τὸ πλήθοςπαρίδη, τῶν ἐμῶν πταισμάτων ὁ Κριτής.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα, τῆς ἀρετῆς ἥρω Πάτερ, ὡς γὰρ ποιμὴν ἀληθινὸς καὶ τυφλῶν ποδηγέτης, ὑπερετίθεις σὴν ψυχὴν, καὶ τοῖς πᾶσι πάντα γέγονας οὐράνιε, ἵνα πάντας κερδήσης, καὶ προσάξης τὸ σὸν ποίμνιον Χριστῷ.

Θεοτοκίον

Σῶσον ἡμᾶς Θεοτόκε, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, καὶ Θεοτόκον ἀληθῶς, καὶ Παρθένον πρὸ τόκου, καὶ μετὰ τόκῳ ἀψευδῶς, καὶ ἐν τόκῳ σὲ ἀνακηρύττοντας, Προσκυνοῦμεν οὖν Μήτηρ, καὶ λατρεύομεν τὸν τόκον σου Ἄγνή.

Ἐξαποστειλάριον

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ἀθανασίου σήμερον, τοῦ σεπτοῦ Ἱεράρχου, καὶ Χριστιανουπόλεως, ὑπερκάλου ποιμένος, καὶ Γορτυνίων προστάτου, χαρμονικῶς ἐκτελοῦντες, μνήμην τὴν παναοίδιμον, ἀπαντλοῦμεν ἀφθόνως, ἐκ τῆς σοροῦ, δαψιλῆ χαρίσματα καὶ ἰάσεις, καὶ πρὸς Θεὸν κεκτήμεθα, ἀκαταίσχυντον πρέσβυν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους ἐξ καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Προσόμοια τέσσαρα.

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τῆς καλλιγόνου τὸ θρέμμα, Κερκύρας μέλψωμεν, καὶ τὸν τῆς Γορτυνίας, ἀρωγὸν καὶ προστάτην, καὶ θεῖον Ἱεράρχην θαυματουργόν, τῆς Χριστιανουπόλεως, Αὐτῷ βοήσωμεν πάντες εἰλικρινῶς, χαίροις Πάτερ ἀγιώτατε.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, περικυκλώσωμεν, τὴν θήκην τῶν λειψάνων, ἵνα ἐμφορηθῶμεν, εὐώδους καὶ ἀπλέτου θείας ὁσμῆς, καὶ τερπνῶς ἐκβοήσωμεν, τοὺς ἐκ κινδύνων καὶ θλίψεων πολλαπλῶν, τρυχομένους Πάτερ πρόφθασον.

Οὔτε λαμπρότης χρυσίου, οὔτε γονέων στοργή, κατίσχυσαν σαλεῦσαι, τὸν στερέμνιον Πάτερ, πύργον τῆς ψυχῆς σου, ἀλλ' ἀτρεκῶς τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, καὶ ἐκμαγεῖον τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς, ἀνεδείχθης ἱερώτατε.

Τέρπου, ἀγάλλου καὶ σκίρτα, μονὴ Προδρόμου λαμπρῶς, κατέχουσα ἐν κόλποις, χρῆμα μέγα καὶ θεῖον, Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην τὸν θαυμαστόν, καὶ σεπτὸν Ἀθανάσιον, τῶν Γορτυνίων προπύργιον ἀρραγές, καὶ φρουρὸν ἀκαταμάχητον.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Ὡς σμυρναλῆς φιάλη, καὶ πολυτίμητος νάρδος, προτέθειται νὺν ἡ πάντιμος Κάρα σου Ἀθανάσιε, τοῖς μετὰ πόθου προσιοῦσι, ρεῖθρα ἰάσεων πελαγίζουσα, Τὸ γάρ τρισάκτινον φῶς, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος λατρεύσασα, φαιδρὰς καὶ αἰγληέσσας ἀστράπτει τὰς μαρμαρυγὰς, Ὅθεν καὶ ἡμεῖς σήμερον, μεταρσιούμενοι τῷ πνεύματι, ἐν κατανύξει καρδίας βοῶμεν, Ἄναγον ἡμῖν τὸ πῦρ Χριστὲ τῆς σῆς ἀγάπης, ταῖς λιταῖς τοῦ θεράποντός Σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ρίζωσον τὸν φόβον τῶν ἐντολῶν Σου, Ἐνίσχυσον δέ, ὅπως κατ' ἔτος τελῶμεν, τὴν παναγίαν τοῦ Ἱεράρχου σου κοίμησιν.

Καὶ νύν... τῆς Ἑορτῆς

Δοξολογία Μεγάλη

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικὰ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγίου ὠδὴ γ' καὶ ς' εἶ δόξει τῷ προεστῶτι, Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον ζῆτει εἰς Ἱεράρχην ΙΓ' Νοεμβρίου.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλοῦα.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ψαλλόμενα εἰς τὴν ὑποδοχὴν τῆς Τιμίας Κάρας, εἰς Παράκλησιν καὶ εἰς τοὺς Ἁγιασμούς.

Χριστιανουπόλεως τὸν καλόν, καὶ σεπτὸν ποιμένα, Ἀθανάσιον τὸν κλεινόν, Τιμήσωμεν πάντες, ὡς μέγαν Θεοῦ φίλον, καὶ Γορτυνίων σθένος ἀκαταμάχητον.

Τὸν ἐν Ἱεράρχαις θαυματουργόν, καὶ τὸν ἐν κινδύνοις, ἀπροσμάχητον βοηθόν, τὸν θεῖον ποιμένα, καὶ λειτουργόν Κυρίου, Ἀθανάσιον τὸν νέον πάντες τιμήσωμεν.

Ἐχοντες τὴν Κάραν σου τὴν σεπτὴν, Ἀθανάσιε Πάτερ, ὡς προπύργιον ὀχυρόν, προσφεύγομεν ταύτη, ἐν πᾶσι τοῖς κινδύνοις, καὶ λοιμικῆς τῆς νόσου ἀπολυτρούμεθα.